

KBT

Kompetansesenter for
brukererfaring og tjenesteutvikling

Sluttrappport og evaluering av prosjektet

«En ainna plass»

Rapport 2/2024

Juni Raak Høiseth og Åsa Norlén

Sluttrapport og evaluering av prosjektet «En ainna plass»

Rapport: Nr 2/2024

Skrevet av: Juni Raak Høiseth og Åsa Norlén

Stiftelsen Kompetansesenter for brukererfaring og tjenesteutvikling (KBT)

Adresse: Sorgenfriveien 9. 7031 Trondheim

Kontakt: post@kbtkompetanse.no

ISBN: 978-82-93532-53-8

Competence Center for Lived Experience and Service Development (KBT)

KBT is a competency center working to promote the user perspective in service development.

We emphasize innovation and cooperation, which is practiced through a variety of methods, like our dialogue-based method of evaluation “User Interviews User”. For more information, see our webpage: <http://kbtkompetanse.no>

KBTs main objectives are to ensure that the users’ experiences are documented and taken into account in the development of health services and institutions. By being a center of competence for service users and organizations representing this group, we convey the users’ experiences and competence in research, evaluation and education. We also provide courses and training to strengthen users in collaborating and gaining influence.

To achieve this, we work with municipalities, peer support-organizations, health organizations, and science- and educational institutes. We carry out evaluations, and collaborate with scientific institutions. It is our wish to help new ideas blossom from the users’ experiences, and the gathering and spreading of knowledge.

Kompetansesenter for brukererfaring og tjenesteutvikling (KBT) arbeider for å bidra til bedre og mer effektive tjenester gjennom bruk av tjenstemottakernes erfaringer.

Senteret vektlegger å dokumentere tjenstemottakernes erfaringer med bruk av anerkjente forskningsmetoder innen evaluering og tjenesteutvikling.

Bruker Spør Bruker-metoden har blitt brukt i en rekke kommuner og foretak med tjensteevaluering som formål. Se våre nettsider: <https://kbtkompetanse.no/>.

KBT arbeider for å styrke kunnskap og kompetanse hos tjenstemottagere/brukere og tjensteytere gjennom kurs og rådgivning om temaer som empowerment, recovery og brukerinvolvering i tjenesteutvikling og forskning. Vi driver med undervisning, medforskning og innovasjon. Vår misjon er å skape bedre tjenester gjennom å dokumentere og bruke tjenstemottakernes erfaringer som grunnlag for dialog mellom tjensteytere og tjenstemottakere.

Senteret ble startet med utgangspunkt i brukermiljøer innen Mental Helse, og har eksistert siden 2006. KBT ble en selvstendig stiftelse desember 2011. KBT tilbyr brukerundersøkelser som løfter de mindre hørte stemmer frem fra brukersiden. KBT arrangerer dialogarenaer hvor ulike perspektiver møtes med formål å forbedre og utvikle tjenestene.

Sammendrag

Prosjektet «En ainna plass» er gjennomført av Kompetansesenter for brukererfaring og tjenesteutvikling (KBT). Prosjektets mål var å skape en sosial møteplass for ungdom, med fokus på aktiviteter som kunst, kultur, friluftsliv og gi individuelle støtteøkter.

Rapporten beskriver bakgrunn, mål, målgruppe, implementering, samarbeid med partnere og resultater av prosjektet. Den inneholder informasjon om metodikken som brukes for evaluering, utvikling av intervjuguider, etiske vurderinger og involvering av ungdom i prosjektets prosesser, inkludert ansettelse av personale.

Rapporten fremhever viktigheten av brukerinvolvering, den positive effekten av prosjektet på ungdom, og samarbeidet med ulike organisasjoner for å styrke tjenestene til målgruppen.

Det framheves i rapporten at om et tilbud som Plassn skal fungere, er det viktig at fokuset på inkludering hele tiden blir holdt oppe. Ungdommene som ble intervjuet i evalueringen fortalte alle at dette hadde stor betydning, og at dette var noe som var med på å skille Plassn fra andre type klubber.

Innhold

Sammendrag	4
Om denne rapporten	7
Metode for evalueringen	7
Utvalg, rekruttering og gjennomføring av intervjuer	7
Utvikling av intervjuguide	8
Etiske vurderinger	8
Analyse	8
Metodekritikk	8
Bakgrunn for prosjektet	9
Formål med prosjektet	9
Målgruppe for prosjektet	10
Gjennomføring av prosjektet	10
Kontakt med relevante samarbeidspartnere	11
Ansettelsesprosess	12
Åpning av En ainna plass	14
Bruk av sosiale medier	15
Aktiviteter på Plassn	16
Tirsdager	16
Onsdager	17
Torsdager	17
Søndager	18
Rapportering på måloppnåelse	19
Omfang og nedslagsfelt (antall brukere som har nytt godt av tiltaket og geografisk spredning)	19
Kvalitativ vurdering av nytteverdien for brukere	20
Resultater av eventuelle brukerundersøkelser og evalueringer	21
Brukermedvirkning på Plassn	21
Samarbeid med kommunen	22
Eventuelt samarbeid med andre organisasjoner og instanser	23
Foreningen Power	23
Fellesverket (Røde kors)	24

Samarbeid med politiet	25
Erfaringer fra gjennomføring i forhold til mål i søknaden og tiltaksplan/ framdriftsplan ...	26
1. Skape en sosial møteplass som imøtekommer målgruppens behov og ønsker, samt bidrar til å utvikle nye nettverk.....	26
2. Skape et tilbud der ungdommene får prøve ut ulike aktivitetstilbud med særlig fokus på kunst og kulturaktiviteter, samt friluftsliv og utendørsaktiviteter.	28
3. Skape et tilbud der de unge bare kan være seg selv i felleskap med andre, uten at det skal stilles krav til at de skal prestere noe.....	30
4. Skape et tilbud som kan være med på å utjevne sosial ulikhet.....	33
5. Skape et tilbud der de unge får tilbud om individuelle støttesamtaler med ansatte dersom de har behov for det.....	35
6. Skape et tilbud som bidrar til at ungdommene som har behov og ønske om det på sikt vil ta del i ordinære aktivitetstilbud, deltakelse i frivillige organisasjoner eller lignende.....	36
7. Bidra til at ungdommene opplever økt mestringfølelse, empowerment og tro på egne ressurser.....	37
Avsluttende betraktninger og refleksjoner	39
Suksesskriterier.....	39
Forbedringspotensialer og ønsker fra ungdommene.....	41
Råd til andre som vil iverksette liknende tilbud	42

Om denne rapporten

Denne rapporten er skrevet i samarbeid med faglig rådgiver, Juni Raak Høiseth, ved Kompetansesenter for brukererfaring og tjenesteutvikling – KBT og Åsa Norlén. Høiseth var prosjektleder under idé og oppstartsfasen av etableringen av «En annia plass», heretter kalt Plassn. Åsa Norlén ble ansatt som prosjektleder i selve prosjektet da det kom i gang. Norlén sitt bidrag til denne rapporten er det som omhandler måloppnåelse av prosjektet sett fra de ansattes perspektiv. Høiseth har skrevet om bakgrunnen for prosjektet, og utført kvalitative intervjuer med ungdommer som har vært deltakere på Plassn og de unge erfaringskonsulentene som har jobbet der.

Dette er både en sluttrapport der vi gjør rede for måloppnåelse i henhold til rapporteringskravene til Helsedirektoratet som har støttet prosjektet, samtidig som den er en egevaluering av prosjektet. I tillegg til å gjøre rede for måloppnåelse, går vi i dybden på selve bakgrunnen for opprettelsen av prosjektet og avslutter med å komme med anbefalinger til andre som kunne tenke seg å iverksette liknede prosjekter. I forbindelse med avslutning av prosjektet og for å få til en bra evaluering, var det viktig for oss å få innhentet ungdommene som brukte Plassn sine erfaringer. Vi besluttet derfor at vi skulle gjennomføre en kvalitativ evaluering der vi fikk intervjuet et utvalg av ungdommene som benyttet seg av Plassn. Resultatene fra denne evalueringen presenteres underveis i løpet av hele rapporten. Det vil si at det i denne rapporten ikke er et eget kapittel som kun tar for seg resultatene som kom fram gjennom intervjuene med ungdommene. Relevante erfaringer fra ungdommene blir trukket inn i alle kapitlene som skal svare ut rapporteringskravene til Helsedirektoratet.

Metode for evalueringen

Utvalg, rekruttering og gjennomføring av intervjuer

Utvalget består av 6 ungdommer som har vært deltakere på Plassn, samt 4 ungdommer som har vært med i oppstarten av prosjektet og som har vært ansatt som unge erfaringskonsulenter underveis i prosjektet.

Ungdommene ble rekruttert ved direkte henvendelse fra prosjektleder ved Plassn, Åsa Norlén, som spurte dem om de kunne tenke seg å dele sine erfaringer med hvordan det har vært å være deltaker på Plassn. Det ble da opprettet kontakt med faglig rådgiver ved KBT, Juni Raak Høiseth, som har vært ansvarlig for gjennomføringen av intervjuene.

Ungdommene som har jobbet som erfaringskonsulenter i prosjektet ble rekruttert direkte fra faglig rådgiver i KBT.

Intervjuene ble gjennomført enten i lokalene til Plassn eller i KBTs lokaler. Intervjuene med ungdommene hadde en varighet på mellom 28 – 47 minutter, mens fokusgruppeintervjuet med de unge erfaringskonsulentene hadde en varighet på 1 time og 16 minutter.

Samtlige intervjuer med tatt opp på lydfil for deretter å bli transkribert.

Utvikling av intervjuguide

Det ble utarbeidet en semistrukturert intervjuguide der ungdommene ble spurt om ulike spørsmål om hvordan de opplevde å være på Plassn. Denne ble utviklet i samarbeid med alle de ansatte på Plassn. I tillegg ble de spurt spørsmål direkte knyttet opp mot hvorvidt de mente vi hadde nådd de ulike målsettingene vi hadde formulert i søknaden.

De unge erfaringskonsulentene som har jobbet i prosjektet ble spurt om hvordan de opplevde å jobbe i prosjektet, samt hvorvidt de opplevde at vi har nådd måloppnåelsen i henhold til hva vi skisserte i søknaden.

Etiske vurderinger

Prosjektet ble meldt og godkjent til personvernombudet ved Kompetansesenter for brukererfaring og tjenesteutvikling – KBT. Det ble ikke spurt om sykdomsrelaterte eller personsensitive data, men kun om bakgrunnen for hvorfor de valgte å benytte seg av Plassn og hvilke erfaringer de har gjort seg med enten å være bruker eller å være ansatt der. Alle som ble intervjuet fikk i forkant informasjon om hensikten med evalueringen og fikk utdelt informasjons/ samtykkeskjema der det sto om deres rettigheter som deltakere i evalueringen, og hvordan innsamlede opplysninger behandles. De ble informert om at deltakelsen var frivillig og at de når som helst kunne trekke samtykket sitt. Informasjonen ble også gjennomgått muntlig i forkant av intervjuet og samtlige deltakere signerte på samtykkeerklæringen. I etterkant av intervjuet ble de spurt om hvordan de opplevde å bli intervjuet, og fikk tilbud om å ta kontakt igjen dersom det skulle være noe de opplevde som vanskelig i etterkant eller at de hadde noe mer de ønsket å formidle.

I denne rapporten er det brukt flere bilder. Alle som er fotografert har samtykket til bruk av bildene.

Analyse

I forbindelse med evalueringen av dette prosjektet er det gjort en veldig enkel analyse. Transkripsjonene av samtlige intervjuer ble lagt inn i analyseprogrammet NVivo 12. I og med at noe av formålet med evalueringen har vært å se om vi svarer ut måloppnåelsen, ble sitater fra ungdommene lagt inn i allerede forhåndsdefinerte kategorier/ temaer knyttet opp mot de ulike målene vi hadde for prosjektet.

Metodekritikk

Utvalget av ungdommer som har blitt intervjuet i forbindelse med evalueringen består av 6 ungdommer, noe som er relativt lite. Vi kan i så måte ikke si at deres erfaringer nødvendigvis er representative når det kommer til andre ungdommer som benyttet seg av Plassn. Ungdommene ble også direkte rekruttert via prosjektleder på Plassn som var en person som kjente disse ungdommene godt fra før. Intervjuene ble gjennomført av faglig rådgiver (JRH) ved KBT. Ingen av disse hadde en relasjon til henne fra før, men det er viktig å ha i bakhodet

at KBT har vært ansvarlig for prosjektet og dette kan ha hatt en innvirkning på svarene ungdommene kom med.

De 4 unge erfaringskonsulentene som har vært med i hele prosjektperioden har alle jobbet nært med JRH tidligere, noe som kan ha gjort at deres svar på spørsmål er mer positive enn hva som ville kommet fram dersom de ble intervjuet av noen de ikke hadde en nær relasjon til. Likevel er opplevelsen til JRH som har gjennomført og analysert intervjuene, at samtlige som har blitt intervjuet, både ungdommene som har vært brukere av Plassn og de unge erfaringskonsulentene, har svart ærlig og også kommet med kritikk og forslag til hva vi kunne gjort annerledes eller bedre.

Bakgrunn for prosjektet

Kompetansesenter for brukererfaring og tjenesteutvikling – KBT, driftet i perioden 2020-2021 møtestedet Glimt Ung, et møtested for sårbare unge som hadde behov for et tilbud de kunne benytte seg av på fritiden. Dette tilbudet var et tidsbegrenset prosjekt og ble finansiert gjennom Helsedirektoratets tilskuddsordning “Aktivitetstiltak for å motvirke ensomhet og passivitet”. Prosjektet ble ikke videreført grunnet manglende finansiering. Flere av ungdommene som benyttet seg av dette tilbudet henvendte seg til KBT og formidlet sin fortvilelse over at tilbudet ble avsluttet og at de nå savnet et sted å være. KBT har et stort fokus på brukermedvirkning og ønsket å imøtekomme ungdommenes stemme og jobbe for å etablere et nytt tilbud. Vi søkte da på Helsedirektoratets tilskuddsordning “Mobilisering mot ensomhet”¹ i 2022. Formålet med denne tilsuddsordningen var følgende: *“forebygge og redusere ensomhet og bidra til bedre helse og livskvalitet i befolkningen. Målgruppen er unge og eldre mennesker som er ensomme eller er særlig utsatt for å oppleve ensomhet. Frivillige og ideelle organisasjoner og private aktører vil sammen eller hver for seg kunne iverksette tiltak. Tiltakene utvikles og gjennomføres i samarbeid med kommunene.”*

Formål med prosjektet

Formålet med prosjektet var å etablere et tilbud til unge som strever eller er i risikogruppen for å oppleve ensomhet og sosial ekskludering. Tilbudet skulle være en møteplass som tilbyr ulike former for aktiviteter, samt tilbud om individuelle støttesamtaler. Tilbudet skulle bygge på høy grad av brukermedvirkning og ha et empowerment og recoveryrettet fokus. Det skulle ansettes personer både med formal og erfaringskompetanse. Ungdommer med egenerfaring skulle være med i utviklingen av hele prosjektet. KBT ønsket å bidra til å nå regjeringens mål i ensomhetsstrategien som blant annet er å få mer kunnskap om ensomhet og effektive tilbud, samt forebygging av ensomhet og å øke den sosiale støtten. Tilbudet skulle ha åpent tre kvelder i uka og en søndag i måneden.

¹ <https://www.helsedirektoratet.no/tilskudd/mobilisering-mot-ensomhet#regelverk-tildelingskriterier>

Målgruppe for prosjektet

Målgruppen for prosjektet var unge i alderen 15-20 år som strever med inkludering i samfunnet, sliter med å ta del i ordinære fritidstilbud, enten på grunn av økonomiske eller personlige utfordringer, og unge som er i risikogruppen for å havne i en situasjon som kan bidra til isolasjon og ensomhet.

Gjennomføring av prosjektet

Som nevnt i rapportens bakgrunnskapittel, tok ungdommer som tidligere hadde vært deltakere på Glimt Ung, kontakt med KBT fordi de ønsket et nytt tilbud. KBT kom over Helsedirektoratets tilskuddsordning «Mobilisering mot ensomhet», og besluttet å søke på ordningen. De fire ungdommene som ønsket å være med på å utvikle det nye tilbudet ble innkalt til et møte der de fikk komme med innspill på hvordan de ønsket at tilbudet skulle være. Det ble også bestemt at dersom vi fikk innvilget midler, skulle ungdommene bli ansatt som erfaringskonsulenter i prosjektet.

Ungdommene formidlet på møte med ledelsen i KBT at de ønsket seg et alternativ til å henge på «Mæccern». De ønsket seg et sted som skulle være en sosial møteplass som kunne bidra til å utvikle nye nettverk. De ville også at det skulle være et sted der ungdommene kunne få prøve ut ulike aktivitetstilbud med særlig fokus på musikk, kunst og kulturaktiviteter, og utendørsaktiviteter. KBT drifter fra før GLIMT Recoverysenters, som er et tilbud for voksne på dagtid. I lokalene til GLIMT, som er lokalene vi ville benytte til prosjektet «En ainna plass», finnes både musikkrom, studio og kunst/ hobbyrom, noe som muliggjør at ungdommene kunne utforske ulike kunstneriske uttrykk dersom de ønsket det. Samtidig som det skulle være mulig å bedrive ulike former for aktiviteter, var ungdommene klare på at det var viktig at det også skulle være et sted der de unge bare kunne være seg selv i fellesskap med andre, uten at det skulle stilles krav til at de trengte å prestere noe. Ungdommene var opptatt av tilbudet skulle være gratis, slik at det kunne bidra til å utjevne sosial ulikhet. De la særlig vekt på at det burde bli servert gratis måltider. Dette både fordi det er flere som ikke har råd til mat, men også grunnet den sosiale verdien et felles måltid kan ha. Det var også et ønske om at stedet kunne tilby individuelle støttesamtaler med ansatte dersom de skulle ha behov for det.

Bilde: Ungdommer og ansatte i KBT diskuterer søknad. Foto: Silje Margrethe Jørgensen

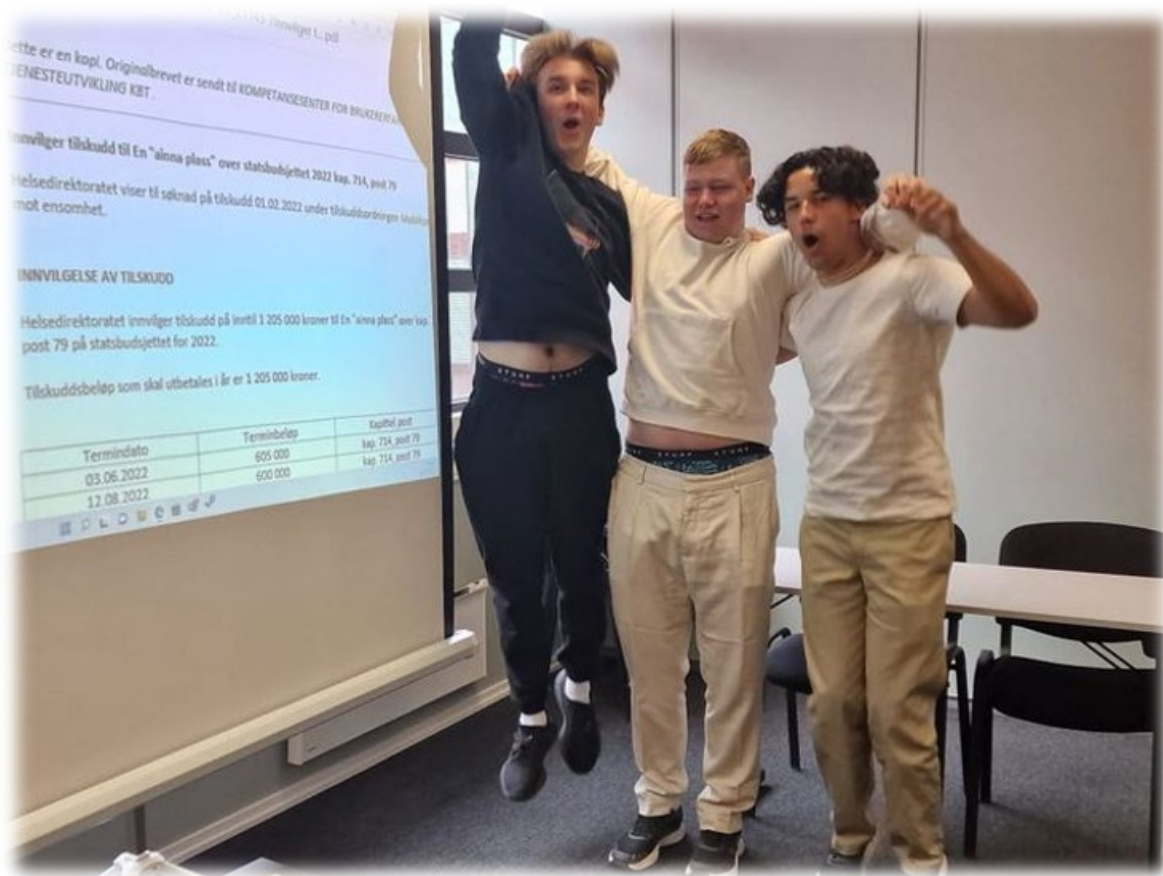
Etter innspill fra ungdommene startet prosessen med å skrive søknaden til Helsedirektoratet.

Kontakt med relevante samarbeidspartnere

KBT tok kontakt med relevante samarbeidspartnere for prosjektet. Det ble skrevet en formell intensjonsavtale om samarbeid med Barne- og familietjenesten i bydel Heimdal i Trondheim kommune. De så behovet for et tiltak som dette og ønsket å være behjelpelig med rekruttering av ungdom i målgruppa. Det ble også opprettet kontakt med Barne- og ungdomspsykiatrisk klinikk (BUP) ved St. Olavs Hospital. Det ble ikke skrevet noen formell samarbeidsavtale mellom BUP og KBT, men både gjennom muntlig og skriftlig dialog via e-post, ble det formidlet at de så behovet for et tiltak som kan ligge i eller mellom første og andrelinjetjenesten, og som kan bidra til at man kommer raskere til de som strever. Disse vil kunne ha potensial til å avlaste sykehustilbudet, og ha fokus på tiltak som fokuserer på mestring og vekst. BUP formidlet at et slikt tilbud ville kunne være et viktig supplement til spesialisthelsetjenesten, som skal ivareta de med aller størst hjelpebehov. BUP ga gjennom vår dialog uttrykk for at de ville formidle informasjon om tilbudet til sine pasienter. For å sikre at ungdommene skulle få tilgang på opplevelser og aktiviteter i naturen tok vi kontakt med Foreningen Power. Foreningen Power disponerer en gård og har særskilt kompetanse på friluftsliv og utendørsaktiviteter. Det ble skrevet en formell intensjonsavtale om samarbeid mellom KBT og Foreningen Power. Det vises til mer beskrivelse av samarbeidet senere i rapporten.

Ansettelsesprosess

26.05.2022 mottok vi den gledelige nyheten om at Helsedirektoratet innvilget et tilskudd til prosjektet på 1 205 000 kr.

Bilde: De unge erfaringskonsulentene jubler over tilskuddet. Foto: Juni Raak Høisetth

Da startet prosessen med å ansette prosjektleder og øvrige ansatte. KBT innkalte igjen ungdommene til et møte for å få hjelp til å utforme stillingsannonse. Det var viktig for oss i KBT at ungdommene selv skulle komme med ønsker for hva slags personer de ville skulle jobbe i prosjektet. Ungdommene ønsket engasjerte ansatte som brenner for å arbeide med og for ungdom. Er kreative, utadvendte og har en ungdommelig innstilling. Det var også viktig for dem at de ansatte skulle ha gode samarbeidsevner og god etisk forståelse.

I tillegg til å formelt tilby tre av ungdommene som allerede var involvert i prosessen mindre stillinger som erfaringskonsulenter i prosjektet, lyste vi ut en stilling som 50 % prosjektleder, 40% erfaringskonsulent og 40% miljø/ kulturarbeider. I stillingen som prosjektleder var det en forutsetning at vedkommende skulle ha helse- eller sosialfaglig bakgrunn. I stillingen som erfaringskonsulent søkte vi etter en person som selv hadde relevant egenerfaring med bruk av psykisk helsetjenester, rus, barneverntjenester eller lignende. I stillingen som miljø/ kulturarbeider var det ønskelig at vedkommende skulle ha kompetanse innen ulike kunst, kultur, musikk, eller andre aktivitetsfag.

Ansatte ved KBT gjorde en første gjennomgang av søknadene og plukket ut de vi syntes var relevante søkere. Ungdommene var så med på å plukke ut de som skulle innkalles til intervju. Med unntak av ett intervju, var en eller flere av ungdommene med på samtlige av jobbintervjuene, og de var med på å bestemme hvem som skulle bli ansatt. Erfaringene vi i KBT gjorde oss med å ha med ungdommene i ansettelsesprosessen var utelukkende positive. Måten vi så jobbsøkerne kommuniserte med ungdommene på var i ett tilfelle avgjørende for at vedkommende fikk stillingen.

Bilde: De unge erfaringskonsulentene søker medarbeidere til prosjektet. Foto: Juni Raak Høiseth

I løpet av august 2022 fikk vi ansatt prosjektleder, erfaringskonsulent og miljø/ kulturarbeider. Dessverre ble det til at erfaringskonsulent som ble ansatt i 40% sluttet etter kort tid i stillingen. Av ulike årsaker lyktes det ikke å få noen andre inn i denne stillingen.

Tre av ungdommene som var med i oppstartsprosessen ble ansatt som unge erfaringskonsulenter i prosjektet, og jobbet en kveld i uka hver. I forbindelse med denne sluttevalueringen har de blitt intervjuet om sine erfaringer med prosjektet. En av dem sa følgende i forbindelse med oppstartsprosessen:

Jeg synes det var spennende og det var veldig overraskende å se at vi fikk til å starte opp og faktisk få den endringen liksom gjort, etter at vi fant ut at Glimt ung stengte da. At vi snakket med dere og at vi hadde lyst til å få det opp igjen også fikk vi det faktisk innvilget. Det var det som var veldig spennende da. Veldig fint å se. Spesielt når vi fikk lov til å jobbe der i tillegg, så det ble veldig, det var en veldig spennende tid, i hvert fall i starten der. Fått blitt med på intervjuer, blitt med på hele prosessen da.

En annen sa at:

Jeg synes det var litt kult at vi endelig ble hørt på. At vi faktisk fikk gjort noe forskjell da. Istedenfor, ja på skolen så er det sånn at vi vil starte noe, men så blir det ikke noe av det, men her ble det veldig seriøst veldig kjapt [...] Det var litt artig at vi endelig ble tatt seriøst. Man føler seg jo, jeg følte meg jo litt mer voksen da.

På spørsmål om de opplevde at de fikk medvirke nok i oppstartsprosessen svarte de at opplevde at de fikk være med på hele prosessen og at det var en god balanse i den forstand at de kun ble involvert i det som var relevant for dem å være med på. Noe av det de formidlet som det viktigste å få medvirke på var hvem som skulle ansettes der. Som det ble sagt:

Vi fikk jo velge hva slags type personer vi ville ha, og i tillegg være med på å intervju og velge dem ut der også. Det var også en veldig fin del og mulighet for å få etablert Plassn til hvordan vi vil den skal være. Hvordan type personligheter du har lyst til å ha der. Det føler jeg at vi fikk til veldig greit, og de som endte opp med å få jobben passet veldig bra. Det ser jeg jo veldig godt nå i ettertid da. [...] Jeg tror det gjorde en forskjell. Fordi hvis vi ikke hadde vært der, så hadde dere ikke hatt stemmene våre til å bli med å velge. Det hadde sikkert blitt en av de personene, men jeg føler at når vi var der så fikk vi liksom sagt sånn: "Ja, nei, jeg liker den personen her, eller jeg likte ikke det så godt". Også er det sånn: men OK, da, dere tok det og tenkte at vi likte dem også sa dere hvem dere likte, også ble det slik at hvis vi alle likte den personen, så ble det mest sannsynlig den som fikk den da. Så jeg følte at vi var veldig med på det.

Åpning av En ainna plass

I uke 40 2022 åpnet En anna plass, heretter kaldt Plassn. Plassn hadde åpent tirsdager, onsdager og torsdager fra kl. 17.00-21.00, samt en søndag i måneden. De ansatte i teamet møttes hyppig i planleggingsfasen i forkant av åpning. Det ble det utarbeidet en plakat som ble brukt i rekrutteringssammenheng. Plakatene ble hengt opp på aktuelle skoler og i nærområdet.

Den nyansatte prosjektlederen etablerte på nytt kontakt med samarbeidspartnere og gjennomførte informasjonsmøte for samarbeid både med kommunen og med barne- og ungdomspsykiatrisk klinikk (BUP) ved St. Olavs Hospital. Det ble formidlet at de på Plassn ønsket å legge til rette for trygge innganger, slik at ungdommene skulle føle seg komfortable med å komme. Bruken av unge erfaringskonsulenter var også noe som ble trukket frem som unikt for stedet. Unge med egenerfaring kan fremstå som rollemodeller og bidra til å skape trygghet i relasjoner.

Bruk av sosiale medier

I forbindelse med markedsføring av Plassn og rekruttering av ungdommer ble sosiale medier tatt i bruk. Det var et ønske å få etablert både Facebook, Snapchat og Tik Tok-konto. Facebook skulle sikte seg inn på å nå samarbeidspartnere og foreldre, Snapchat skulle nå ungdommene, og tiktok kunne brukes for å skape engasjement rundt aktiviteter vi skulle gjennomføre. Facebook var prosjektleder sitt ansvar å følge opp, Snapchat skulle være alles ansvar å ta del i, og Tik Tok fikk to av erfaringskonsulentene ansvar for sammen med en av de ansatte i 40% stilling. Tanken med snapchat var å skaffe en såkalt business profil. På denne måten kunne alle være innlogget samtidig og kunne bidra på lik linje. For å ha mulighet til å opprette det, måtte vi ha en telefon med emailkonto. Anskaffelsen av denne gikk ikke som planlagt, og dermed fikk vi dessverre aldri opprettet denne kontoen.

Aktiviteter på Plassn

De unge erfaringskonsulentene valgte hver sin faste dag å jobbe, og det ble bestemt aktiviteter for dagene vi skulle ha åpent. Erfaringskonsulentene skulle ha hovedansvar for aktiviteten den gitte dagen.

Tirsdager

Tirsdager skulle det lages og servere mat. Alle ungdommene som brukte Plassn skulle få være med å bestemme hva som skulle lages innen gitte rammer. Det var også åpent for ungdommene å få være med på innkjøp og matlaging. Det var vesentlig at matrettene skulle være mulig å servere i henhold til HMS, det skulle være mulig å servere til mange, samt at man måtte ta hensyn til allergier og andre preferanser slik at alle ble regnet med.

Bilde: Erfaringskonsulent, Emil, hadde hovedansvar for matlaging på tirsdagene
Foto: Åsa Norlén

Onsdager

På onsdager ble det fokusert på kunst- og kulturaktiviteter. Ungdommene kunne fritt benytte seg av kunstrommet der de både kunne tegne, male, fargelegge, perle og mye annet. Noen onsdager ble det lagt opp til filmvisning på bandrommet for å skape kinostemming, andre ganger ble filmen vist i stua. Vi hadde tre alternativer til film, og ungdommene fikk stemme på hvilken film de ønsket å se.

Bilde: Kunstrommet blir brukt til å perle
Foto: Åsa Norlén

Torsdager

På torsdager ble det lagt opp til konkurranser og turneringer i ping-pong, MarioKart, kortspill og andre spill. Det ble også lagd og servert vafler på torsdager.

Bilde: Ping-pongturnering på en torsdag
Foto: Åsa Norlén

Søndager

Plassn hadde åpent en søndag i måneden. Denne dagen ble brukt til å dra på aktiviteter utenfor Plassn. Søndagsaktivitetene ble, i likhet med det meste annet på Plassn, bestemt i fellesskap. Ungdommene kom med forslag til aktiviteter, og deretter fikk alle stemme på hvilken av de aktivitetene de helst ville på. Den som fikk flest stemmer ble neste søndags aktivitet. Det ble blant annet arrangert turer på kino, escape room, bowling, og lazer-X.

Bilde: Vi er på Escape Room. Her må ungdommene jobbe sammen for å løse oppgaver. Samarbeid og felles opplevelser styrker de sosiale båndene mellom ungdommene. Foto: Åsa Norlén

Vi lagde også noe å spise i forkant av avreise til søndagsaktivitet. Dette var et ønske fra ungdommene, da det var flere som ikke fikk spist middag i forkant av søndagsaktivitetene. Noen ganger hadde vi mer krevende matservering, andre ganger enklere tilbud.

Rapportering på måloppnåelse

Hovedmålsettingen med prosjektet En ainnna plass var å utvikle et tilbud for å forebygge og redusere ensomhet blant unge, slik som beskrevet i målene for Helsedirektoratets tilskuddsordning «Mobilisering mot ensomhet». I tillegg til dette overordnede målet, hadde vi flere delmål med prosjektet. Vi vil i det følgende rapportere på måloppnåelsen og vise til hva som konkret har blitt gjort i prosjektet. Vi vil vise til opprinnelig mål og fremdriftsplan, samt gjøre rede for eventuelle avvik og valg om å justere kursen underveis.

Omfang og nedslagsfelt (antall brukere som har nytt godt av tiltaket og geografisk spredning)

Plassn har vært lokalisert i Heimdal bydel i Trondheim, men ungdommer på tvers av bydeler og kommuner har vært velkomne. I tillegg til mange besøkende fra nærområdet har vi hatt ungdommer fra Melhus, Malvik og Stjørdal kommune. Det har også vært flere faste besøkende fra Byåsen, Strindheim og Klæbu.

Gjennom tiden Plassn har hatt åpent har over 60 ungdommer vært innom. De aller fleste av disse har periodevis vært jevnlig besøkende i varierende grad. Etter åpning i uke 40 høsten 2022 kom det mellom 10-20 besøkende i åpningstiden. I perioden uke 40-52 var det 30 ungdommer som rullerte som jevnlig besøkende ved Plassn. Det vært mellom 20-30 ungdommer på høst og vinterhalvåret. En generell erfaring når det gjelder oppmøte er at det var mindre folk innom når det nærmet seg vår. I slutten av april, mai og i juni var det betydelig roligere. Søndagsaktivitetene var svært populære. Da kom det også ungdommer som ikke var jevnlig besøkende ved Plassn.

Bilde: Ungdommene er på bowling som søndagsaktivitet. Foto: Åsa Norlén

Kvalitativ vurdering av nytteverdien for brukere

I samtaler de ansatte har hatt med ungdommene og gjennom observasjoner ser det ut til at det har vært viktig å ha tilhørighet til et sted hvor ungdommene kunne være seg selv og blir godtatt som de er. Mange har kommet til Plassn uten å ha noen faste å møte, men de har visst at de vil komme til et felleskap hvor de treffer andre ungdommer og faste voksenpersoner. Det representerer en forutsigbarhet og en trygghet, som synes viktig i de unges liv. Som en av ungdommene sa: «Plassn har betydd veldig mye for meg hvert fall. I starten snakket jeg en del med de som jobbet der. Det betydde veldig mye for meg, for da ville jeg fortsette å være der». De ansatte mener å se at flere av ungdommene har utvidet nettverket sitt og blitt tryggere sosialt. Dette vil bli utdypet i senere kapitler i rapporten.

Flere av ungdommene som ble intervjuet i denne evalueringen fortalte at de opplevde mestring bare ved å komme til Plassn og at det å være på Plassn bidro til å styrke deres sosiale kompetanse. På spørsmål knyttet opp mot hvorvidt tilbud som Plassn kan ha en forebyggende effekt, slik at man ikke nødvendigvis trenger å benytte seg av andre hjelpetilbud var det en av ungdommene som svarte følgende:

Jeg tenker sånn at, jeg for eksempel har jo gått i BUP i flere år, og også andre helsetjenester. Jeg tenker at hvis man sliter såpass mye uansett, så kan ikke et sted som det her gjøre noe med det, men det kan jo selvfølgelig hjelpe med andre ting. Som for eksempel ensomhet, at man kanskje ikke har så mange å snakke med på sin egen alder. Da kan det jo hjelpe igjen at man får møte andre hvis man er litt sånn psykisk syk eller andre ting, at man får på en måte glemme litt, å være på et sted og glemme litt. Fordi, som sagt: er man veldig syk, så må man jo få hjelp uansett, og da kanskje ikke det hjelper akkurat her, men det kan jo hjelpe med andre ting igjen. At man på en måte har det litt bedre i hverdagen, i og med at man har et sted å gå til. Det var noe som var veldig greit for meg, i og med at jeg har en del utfordring. Det å kunne komme til Plassn og bare kunne snakke om noe helt annet er veldig greit.

Dette sitatet illustrer Plassns nytterverdi i form av å være et sted der man kan komme å få lov til å være som man er, og at det er et sted som ikke fokuserer på sykdom og problemer.

Det er flere ulike tema som har vært oppe til diskusjon og samtale på Plassn.

Problemstillinger knyttet opp mot for eksempel barnevern, politi og sikkerhet i samfunnet, psykisk helse, fest; alkoholinntak, narkotika, kriminalitet, grensesetting, ansvar, selvrespekt, omtanke og omsorg for andre, sex og prevensjon. Tema som frivillig og lønnet arbeid har også blitt tatt opp. Det er mange ungdommer som ikke har noen å snakke om slike ting med, og de ansatte i teamet har opplevd det som nyttig å kunne legge opp til samtaler som kan nyansere de ulike aspektene ved forskjellig teama som dukker opp. Erfaringene som er gjort er at det enkelte ganger har vært behov for noen som stiller spørsmål med noe som blir sagt eller at man kan stille seg kritisk til noe som kan komme opp, og at dette har vært bra for ungdommen.

Resultater av eventuelle brukerundersøkelser og evalueringer

I søknaden om prosjektmidler var det en opprinnelig plan om å utarbeide en brukerundersøkelse i form av spørreskjema. Dette var noe de ansatte i teamet skulle utarbeide sammen. Flere faktorer gjorde at det ikke ble slik. Hovedsakelig dreide det seg ressurs- og kapasitetsproblemer. Av ulike grunner har teamet måtte gjort omprioriteringer i bemanningen i deler av prosjektperioden. Dette førte til at prosjektleder måtte prioritere å være mye i miljøet, noe som har medført et mindre forbruk i personalressurser. Et annet aspekt var praktiske utfordringer knyttet opp mot datainnsamling i forbindelse med at det var en åpen møteplass som ikke registrerte kontaktinformasjonen til ungdommene. Dette ville gjøre det vanskelig å få kontakt med en del av de som ikke brukte stedet jevnlig. Prosjektleder konkluderte, i samråd med resten av teamet, at det ville bli for tidkrevende å gjennomføre og at hennes tilstedeværelse i miljøet var det viktigste.

Det var en intensjon om å ha «værmelding» på slutten av åpningstiden, som et ledd i en evaluering både av hvordan ungdommene selv hadde det, og hvordan de opplevde å være på Plassn den aktuelle dagen. I en såkalt værmelding skulle man samle ungdommene i sofaen og alle skulle få si litt om dagen sin med å betegne humør og følelser i ulike værtypen etter hvert som de fortalte om dagen. Dette var noe de unge erfaringskonsulentene hadde lyst til å følge opp siden dette var en praksis de selv var vant med fra Glimt Ung. Dette ble kun gjort i en begrenset periode i oppstartsfasen, da vi erfarte at det var variert interesse for å gjennomføre det blant ungdommene som brukte stedet.

Brukermedvirkning på Plassn

Brukermedvirkning på Plassn har til tross for at kvantitative brukerundersøkelser og «værmelding» ikke ble gjennomført, hatt et stort fokus gjennom hele prosjektperioden. De ansatte i teamet hadde møter hver 14. dag. I disse møtene ble tilbudet fortløpende evaluert. Ut ifra teamets tilbakemeldinger og tilbakemeldingene de fanget opp fra ungdommene som brukte Plassn, ble tilbudet justert underveis. Dersom man så at det var lite interesse for en aktivitet, ble det gjort en vurdering på om det var noe som kunne bli gjort annerledes. I og med at de ansatte i teamet var tett på ungdommene hele tiden opplevdes det fra deres ståsted som lett å få til en kommunikasjon rundt hvordan de ønsket at tilbudet skulle være.

Konkrete tiltak for å sikre medvirkning var at ungdommene fikk stemme på hva slags søndagsaktivitet de ønsket, hva som skulle bli servert til middag, hvilken film de skulle se osv. Ungdommene som har brukt Plassn og blitt intervjuet i forbindelse med denne evalueringen bekrefter dette ved å si: «...det var veldig mye brukermedvirkning på Plassn. Alle fikk lov til å foreslå hva de hadde lyst til å gjøre. Vi ungdommene mente at det var veldig viktig». Betydningen av å være med på å bestemme hvordan Plassn skal være blir ytterligere utdypet av en annen ungdom som sa at:

...det er jo greit å kunne bestemme litt selv på hva man har lyst til å finne på. Være med å delta på. Bestemme litt hva man skal ha til måltider, hva man har lyst til å finne på med de andre som jobber her og de som er på Plassn. Så det betyr jo ganske mye da, det å kunne få velge litt selv, være med å bestemme litt. Det blir mer vårt sted.

Samarbeid med kommunen

I tilskuddsordningens ordlyd var det en forutsetning at tiltakene skulle utvikles og gjennomføres i samarbeid med kommunene med sikte på et mer langsiktig arbeid og for å kunne rekruttere mange nok og rett målgruppe. Med samarbeid menes f.eks å etablere felles arenaer, kontaktpersoner, bruk av lokaler, strategi for rekruttering eller liknende.

Med tanke på hjelp til å rekruttere ungdommer som kunne ha utbytte av tilbudet ble det, i forbindelse med søknad om midler, opprettet kontakt med Barne- og familietjenesten (BFT) ved Heimdal bydel, der lokalene til Plassn ligger. BFT Heimdal så behovet for et tiltak som tilbyr en mestringsarena i et relasjonsskapende miljø. Dette gjelder spesielt for ungdom som av ulike årsaker ikke klarer å benytte seg av allerede eksisterende tilbud som skole og andre fritidsaktiviteter. De påpekte at flere ungdommer har behov for nære voksne som kan trygge de både til å forsøke ulike aktiviteter, men også i samspill med andre ungdom. Videre påpekte de at de hadde vært i kontakt med flere ungdommer som ga uttrykk for at det ikke finnes noe tilbud for dem og at det bidrar til at de gjør andre uheldige valg. Det ble skrevet en samarbeidsavtale med BFT Heimdal der de sa de ville bidra med å spre informasjon om tilbudet til ungdommene de var i kontakt med, hjelpe til med rekruttering, samt trygge/følge ungdommen over i vårt tilbud.

Underveis i prosjektperioden ble det også opprettet kontakt med ambulant psykisk helseteam (APT) i kommunen for hjelp med rekruttering av ungdommer. Det ble lagt til rette for omvisning på Plassn utenom åpningstid slik at ungdommene skulle få danne seg et bilde av hvordan det ville være å bruke Plassn. Prosjektleder og de unge erfaringskonsulentene gjennomførte omvisning og ga informasjon om tilbudet. Ungdommene og de ansatte som var med kunne stille spørsmål og dele det de ville med oss.

Det ble også opprettet kontakt med «Ute for ungdom» som er et team som er satt sammen av folk som har ulike stillinger i kommunen. Teamet oppsøker blant annet ulike ungdomsklubber og etablerer kontakt med ungdommer de møter. De er tilgjengelig for ungdommer og jobber også oppsøkende. «Ute for ungdom» har rekruttert flere ungdommer til Plassn.

Ansatte på Plassn har også deltatt på møter i SLT, som er en samordning av lokale rus- og kriminalforebyggende tiltak. SLT-modellen skal fremme gode og trygge oppvekstvilkår gjennom å koordinere informasjon, kunnskap og ressurser mellom aktører innen kommunen, politi, næringsliv og andre organisasjoner. Det har vært viktig å delta på disse møtene for å få utveksle informasjon, samt for å bygge nettverk. Gjennom å samles på denne måten blir man kjent med ulike tilbudene rettet mot ungdom og hvilke utfordringer

som eksisterer i de ulike ungdomsmiljøene. Det har vært viktig å utveksle erfaringer for å få kjennskap til hva som faktisk skjer i ungdomsmiljøene og kunnskap om hvordan det jobbes for å ta tak i dette.

Ansatte på Plassn har også deltatt på jevnligte møter i ungdomsfaglig nettverksforum i regi av samskappingsprosjektet «Ung i Trondheim». Dette er en samlingsarena for aktører på tvers av fagfelt, sektorer og forvaltningsnivå som på ulike måter jobber med og for ungdom i Trondheimsområdet. Her deles kunnskap, kompetanse og erfaring om ungdom, og åpner for samskaping og samarbeid gjennom jevnligte møter. Ansatte har i tillegg deltatt på ungdomskonferansen for Heimdal bydel som ble arrangert av Trondheim Kommune. Det var en dagssamling med folk som jobber med og for barn og unge i Heimdal. Et viktig tiltak for å få informasjon om sosiale utfordringer i bydelen, samt for å bygge nettverk.

Eventuelt samarbeid med andre organisasjoner og instanser

Foreningen Power

Et av målene for prosjektet var at vi skulle kunne tilby ungdommene utendørsaktiviteter/friluftslivsaktiviteter. Vi tok derfor kontakt med Foreningen Power som disponerer en gård og har særskilt kompetanse på friluftsliv og utendørsaktiviteter. Foreningen Power ga uttrykk for at KBTs prosjekt var i tråd med deres visjon som er å motivere og engasjere deltakere til å bli et produktivt medlem av samfunnet, å hjelpe deltakere til å være en støtte og ressurs for hverandre, å bidra til at den enkelte deltaker skal få tak i egne ressurser, ta ansvar for eget liv og bli godt rustet til veien videre. Foreningen Power ønsker å forebygge rus og kriminalitet ved å legge til rette for aktiviteter innenfor brukergruppen barn, ungdom og unge voksne. I tillegg vil de øke samhandlingen på tvers av brukerorganisasjoner, lag og foreninger samt 1. og 2. linje tjenester. Foreningen Power ønsket gjerne å være en samarbeidspartner i KBTs prosjekt ved å involvere ungdommene som benytter seg av tilbudet inn i deres aktiviteter. Det ble skrevet en formell samarbeidsavtale mellom Power og KBT.

Planen var at ungdommene skulle få bruke Powergården og området rundt for å prøve ut ulike aktiviteter. Prosjektleder var på gården for omvisning og kontaktetablering med daglig leder. Det var lite aktuelt å benytte stedet på vinteren, men når våren nærmet seg ble det planlagt å sette i gang med aktiviteter. Dessverre stoppet det opp på grunn av problemer med transport da dette er en avsidesliggende gård som ligger et stykke utenfor kollektivtransporttilbudet. Det ble derfor søkt om øremerkede midler gjennom en annen ordning for å kunne gjennomføre dette. På tidspunktet vi fikk tildelt øremerkede midler til dette formålet, ble det samtidig avklart at vi ikke fikk finansiering til videre drift av Plassn. Det ble derfor ikke aktuelt å ta i bruk Powergården da den resterende åpningstiden var kort.

Bilde: fra befaring på Powergården. Foto: Åsa Norlén

Fellesverket (Røde kors)

Plassn opprettet kontakt med Fellesverket, et tilbud for ungdom i alderen 15-25 år, i regi av Røde Kors. Kontakten ble opprettet på bakgrunn av at flere av ungdommene som benyttet seg av Plassn viste interesse for Fellesverkets kurs i gatemekling. Prosjektleder ved Plassn var selv med på et introduksjonskurs i gatemekling gjennom Fellesverket, og fremsnakket dette tilbudet til ungdommer ved Plassn. Dette er et kurs i kommunikasjon, som tar for seg hvordan man med enkle metoder kan bidra til å dempe konflikt. Det er noe som er aktuelt for alle, og man kan som ungdom sertifiseres som gatemekler etter deltakelse på ulike kursopplegg. Flere av ungdommene fra Plassn meldte seg på gatemeklingskurs ved Fellesverket høsten 2023.

Samarbeid med politiet

I oppstarten av tilbudet ble det brukt noe tid på å diskutere hvordan å forholde seg til dilemmaet knyttet opp mot ungdommer som eventuelt skulle komme innom i ruspåvirket tilstand. Prosjektleder var opptatt av at det skulle settes en standart når det kom til forebygging av uønsket kultur, og foreslo å etablere et samarbeid med politiet i form av å invitere dem på besøk når det passet for dem. Tanken bak dette var at politiets tilstedeværelse muligens kunne bidra til å bygge bro og ha positiv effekt på ungdommene dersom de fikk opparbeidet seg tillit. Politiet i Heimdal bydel jobber mye sosialfaglig rett. Dersom ungdom skulle komme ut for noe, kan politiet hjelpe med å tilby samtaler, råd og støtte i den situasjonen de skulle være i. Politiet var flere ganger innom Plassn i prosjektperioden. Erfaringene fra de ansatte var at enkelte ungdommer fikk et annet forhold til politiet enn hva de hadde i starten. Flere av ungdommene som deltok i denne evalueringen bekreftet også dette, og en av dem sa at: «Det er jo greit at de er litt innom, vise at de bryr seg om ungdommene, at de ikke alltid er ute etter å ta folk, at de også liksom er der for oss ungdommer, bare for å se og knytte relasjoner til oss andre ungdommer».

Bilde: Politiet deltar i ping-pongturnering når de er på besøk. Foto: Åsa Norlén

Erfaringer fra gjennomføring i forhold til mål i søknaden og tiltaksplan/ framdriftsplan

Det overordnede målet for prosjektet har vært å utvikle et tilbud for å forebygge og redusere ensomhet blant unge. For å nå dette målet satte vi oss flere delmål. Flere av erfaringene som har blitt gjort er allerede beskrevet tidligere i rapporten, men vi vil her gå mer i dybden på hvert enkelt delmål.

1. Skape en sosial møteplass som imøtekommer målgruppens behov og ønsker, samt bidrar til å utvikle nye nettverk.

I søknaden om midler skrev vi at vi skulle gjøre følgende under punktet for beskrivelse av gjennomføring:

«Vi har allerede hatt dialog med Barne- og familietjenesten og andre instanser om hva de opplever at deres målgruppe har behov for. Vi har også vært i dialog med ungdommer i målgruppa. Dersom vi vil få midler vil vi ha løpende dialog med disse instansene. For å sikre dette vil det i tillegg etableres et eget brukerråd»

I løpet av prosjektperioden har det vært dialog og samarbeid både med Barne- og familietjenesten, Ute for ungdom og andre tjenester som jobber med ungdom. Det har blitt tilrettelagt for at «deres» ungdommer skulle få et bra tilbud på Plassn. Dette har blant annet blitt gjort ved at de på forhånd har besøkt stedet utenom åpningstid eller hatt med seg noen de har vært trygge på. Gjennom samarbeidsmøter i ulike nettverk som jobber med ungdom i kommunen har vi fått innblikk i hva som kan være målgruppas behov underveis i prosjektet.

Det ble ikke etablert noe eget brukerråd, men ungdommenes stemme når det kommer til behov og ønsker synes ivaretatt gjennom Plassns kontinuerlige fokus på medvirkning.

Det ble lagt vekt på å skape et inkluderende fellesskap der alle skulle få bidra med å uttrykke behov og ønsker. De ansatte i teamet har observert at flere ungdommer har fått nye venner og bekjente i løpet av tiden på Plassn. Noen av ungdommene som benyttet seg av Plassn kom opprinnelig fra andre steder i landet og hadde av ulike årsaker flyttet til Trondheim. Erfaringene tilsier at spesielt disse har hatt nytte av å komme til et åpent treffsted for å knytte nye bekjenskaper.

Alle ungdommene som har blitt intervjuet i forbindelse med denne evalueringen bekrefter at både de selv og andre ungdommer som har brukt Plassn har utvidet vennekretsen sin. Som en av ungdommene sa:

Det er jo mange folk som er her. Det er jo det som er bra med Plassn, det er jo det at du får møte andre folk som du ikke kjenner, og så blir du kjent med dem. Så jeg har fått meg ganske mange gode venner her. Det er en av grunnene til at jeg var her ganske mye da. Det er jo fordi jeg kjenner de fleste som er her nå, vi har blitt ganske gode venner, vi henger også på fritiden vår og ikke bare her. Det er en av grunnene til at jeg er her.

Bilde: Flere av ungdommene har dratt sammen på lazer-x som en del av søndagsaktiviteten. Foto: Åsa Norlén

Ungdommene som har benyttet seg av Plassn har hatt ulike ønsker og behov. De ansatte i teamet har hatt stort fokus på å imøtekomme hver enkelt slik at de skulle føle seg velkomne. Dersom noen hadde behov for litt ekstra støtte i form av å se lokalet utenom åpningstider, ha med seg voksen de kjenner, person fra behandlingsapparatet eller liknende, ble det lagt til rette for det. Dette var noe som var betydningsfullt for ungdommene det gjaldt og som førte til at de etter hvert kom alene på Plassn. En av ungdommene sa at:

Jeg kom hit først gjennom noe som heter Ute for ungdom. De ville, i stedet for at jeg skulle bare være hjemme alene og sånn, så sa de at jeg kunne bli med hit en tur. Også ble jeg med dem kanskje tre ganger hit, og etter det så har jeg bare vært her fast. Nå kommer jeg hit selv.

En annen ungdom fortalte at hen først hadde blitt introdusert for Plassn sammen med behandler i ambulant psykisk helseteam utenom åpningstid, og at det var med på å gjøre det lettere å komme neste gang.

Aller første gangen så synes jeg det var ganske skummelt, men det gikk greit i og med at jeg hadde på en måte fått en sånn omvisning av Plassn først. Også fikk jeg også telefonnummeret til (navn på ansatt) slik at jeg fikk kontakt med henne før jeg kom første gangen, som var greit, men jeg synes det var ganske greit å på en måte kunne møte opp. [...] (Navn på ansatt) møtte meg utenfor og var med meg inn. Det var jo egentlig ganske koselig fordi jeg ble jo spurt om å spille kort med en gang, men jeg sa: «Nei, jeg vil ikke». Men jeg satt meg jo ned ved bordet og på en måte satt med dem, da. Så dro jeg sånn en time etterpå da. Også kom jeg tilbake neste gang, og da var det allerede sånn at de kjente meg igjen og jeg ble inkludert igjen. Jeg fikk inntrykk av at jeg egentlig ble inkludert med en gang, som var veldig sånn rart, for jeg føler at det skjer egentlig aldri. Men det var jo veldig koselig da.

Ut ifra de ansattes observasjoner og tilbakemeldingene fra ungdommene mener vi at vi har klart å nå målsettingen med å skape en sosial møteplass som imøtekommer målgruppens behov og ønsker, samt bidrar til å utvikle nye nettverk.

2. Skape et tilbud der ungdommene får prøve ut ulike aktivitetstilbud med særlig fokus på kunst og kulturaktiviteter, samt friluftsliv og utendørsaktiviteter.

I søknaden om midler skrev vi at vi skulle gjøre følgende under punktet for beskrivelse av gjennomføring:

«Det vil ansettes medarbeidere med kompetanse eller interesser innenfor dette feltet. Lokalene som disponeres har musikkrom med instrumenter, lydstudio og hobbyrom som kan benyttes. Det er inngått samarbeid med Foreningen Power som har kompetanse på friluftsliv og utendørsterapi. De disponerer en gård der de unge kan delta på ulike aktiviteter. Foreningens visjon er å motivere og engasjere deltakere til å bli et produktivt medlem av samfunnet, å hjelpe deltakere til å være en støtte og ressurs for hverandre, å bidra til at den enkelte deltaker skal få tak i egne ressurser, ta ansvar for eget liv og bli godt rustet til veien videre. De ønsker å forebygge rus og kriminalitet ved å legge til rette for aktiviteter innenfor brukergruppen barn, ungdom og unge voksne. I tillegg vil de øke samhandlingen på tvers av brukerorganisasjoner, lag og foreninger, samt 1. og 2. linje tjenester. De vil også bidra til bedre helse med fokus på friluftsliv».

Det ble som vi viste til i søknaden, ansatt en person med kompetanse innenfor musikk. I lokalene til Plassn har ungdommene hatt tilgang til både bandrom, kunstrom, musikkproduksjonsrom og kjøkken. I perioder ble bandrommet mye brukt.

Flere av ungdommene spilte instrumenter. Noen ganger spilte de sammen, andre ganger hver for seg. En av de ansatte hadde musikkbakgrunn og tilbød gitartimer til ungdommer som hadde lyst til å lære seg å spille gitar. Prosjektet tilknyttet seg også noen som hadde kompetanse innen musikkproduksjon. I perioder var det populært å lære seg å lage egen musikk. Kunststrømmet ble også flittig brukt i perioder. Der var det muligheter for å male, tegne, fargelegge, spraymale, sy, forme og perle. Det ble også lagt til rette for at alle kunne være med å lage mat eller bake dersom de ønsket å gjøre en aktivitet på kjøkkenet.

Bilde: Ungdommer lager mat på kjøkkenet. Foto: Åsa Norlén

Som tidligere nevnt i rapporten ble det opprettet et samarbeid med foreningen Power og tanken var at ungdommene gjennom dette samarbeidet kunne blitt introdusert for ulike uteaktiviteter og bli glad i friluftsliv. Dessverre kom vi aldri i gang med dette tilbudet.

En søndag i måneden arrangerte Plassn aktiviteter som foregikk andre steder enn i Plassns lokaler. Her fikk ungdommene prøve ut ulike aktiviteter. Dette var et svært populært tilbud. Ungdommene dro blant annet på kino, escape room, bowling, og lazer-X. På flere av aktivitetene ble ungdommene delt inn i lag hvor de skulle løse oppgaver sammen eller konkurrere mot hverandre. På det viset ble de nødt til å samarbeide og kjenne på mestring i fellesskap.

Ungdommene selv satt stor pris på at det var ulike tilbud de kunne benytte seg av. Som en av dem sa: «Jeg synes det er veldig artig med musikk, fordi jeg spiller bass. Jeg spiller bass og jeg synes det var veldig greit å kunne komme hit og spille. Jeg har ikke fått spille med så mange andre, for det er ikke så mange andre som har spilt når jeg har vært her, men det er jo greit å ha muligheten til det».

Ut ifra de ansattes observasjoner og tilbakemeldingene fra ungdommene mener vi at vi delvis har klart å nå målsettingen med å få prøve ut ulike aktivitetstilbud med særlig fokus på kunst og kulturaktiviteter, samt friluftsliv og utendørsaktiviteter. Tilbudet om friluftsliv fikk vi dessverre ikke iverksatt, men det var hele tiden planlagt.

3. Skape et tilbud der de unge bare kan være seg selv i fellesskap med andre, uten at det skal stilles krav til at de skal prestere noe.

I søknaden om midler skrev vi at vi skulle gjøre følgende under punktet for beskrivelse av gjennomføring:

«Ungdommene som jobber på møteplassen vil sørge for at nye personer som tar del i tilbudet føler seg velkomne og legger til rette for at de kan være med på aktiviteter dersom de ønsker det».

Dette målet var noe de unge erfaringskonsulentene som var ansatt på Plassn så på som svært viktig da søknaden om tilskuddsmidler ble utformet. Selv om stedet skulle tilby ulike former for aktiviteter som videre kunne føre til en opplevelse av mestring, ble det sett på som viktig at Plassn skulle være et sted der man fikk lov til å være sammen med andre i fellesskap uten å måtte prestere noe. Aktiviteter har blitt tilbudt, men har kommet i andre rekke. Alt har vært lavterskel og det har ikke vært noe form for press rundt dette.

Erfaringskonsulentene som har vært ansatt i prosjektet har vært opptatt av at stedet først og fremst skal være et sted å henge uten for mye fokus på musikk, aktivitet og prestasjon. Dette har blitt begrunnet i at det er mange fritidstilbud for ungdom som allerede har dette fokuset

og at mange kan falle utenfor det. Derfor har vi lagt stor vekt på å skape en koselig stemning, med mat, vafler og annen hygge.

Erfaringene gjort gjennom prosjektet viser at dette har vært viktig. TV og sofakrok har vært et naturlig samlingspunkt både for samtaler og for å se på Youtubeklipp, serier, filmer, musikkvideoer, og til å spille TV-spill. Nintendo switch har vært til stor glede for flere.

Bilde: Ungdommene ser på film i stua. Foto: Åsa Norén

Det har også vært kort- og brettspill tilgjengelig i lokalet, noe som har blitt mye brukt. Dette er enkle aktiviteter som er lette å sette i gang med og der flere kan være med. Dette har vært en fin måte å inkludere ungdommene til å gjøre noe konkret i fellesskap.

Det ble lagt stor vekt på å ha et inkluderende miljø, der ansatte i teamet skulle sørge for at de som trenger det blir invitert inn i en gruppe. Ingen skulle være nødt til å sitte alene uten at de selv ønsket å trekke seg bort fra andre. En generell tendens som har blitt observert er at ungdommen kunne sitte sammen i større gruppe, men samtidig sitte på mobilen eller se på mobilen to og to. I slike situasjoner har det vært utfordrende å få til samtaler. Når dette har oppstått har de ansatte i teamet kommet inn som et bindeledd for å starte samtaler, stimulere til refleksjon og inkludere de som har behov for det.

Erfaringene tilsier at det i enkelte tilfeller har vært behov for noen ansatte som hjelper til med inkludering og kontaktetablering ungdommene imellom. I så måte har det vært viktig at det alltid var noen til stede i miljøet for å korrigere om det skulle oppstå situasjoner der ungdommene kunne blitt utsatt for ekskludering.

En av ungdommene som pleide å benytte seg av Plassn, hadde også en periode hun var der i praksis. Hun sa følgende om inkludering:

Jeg har vært der på praksis da, da var det som regel noen gjenger som var veldig godt kjent som satt i sofaen og snakket da. Da pleide jeg å spørre den nye om den hadde lyst til å komme å sette seg ved siden av meg, også begynte jeg å stille spørsmål og forsøke å få den personen inn i samtalen med de andre, slik at de ble bedre kjent alle sammen. Også gikk jeg litt rundt og snakket sammen med alle sammen etter det. Jeg passet på å få den personen godt inn i miljøet før jeg begynte å gå fra den.

Standarden for hvordan man ønsket at Plassn skulle være, hva man tillater og hva man ikke tillater ble satt tidlig og var hele tiden et fokus. Det førte til at ungdommene etter hvert selv korrigerende andre ungdommer ved tendens til ekskludering. Plassens tydelige fokus på inkludering er noe av det som ungdommene trekker fram som det unike ved stedet. På konkret spørsmål om hva det er som bidrar til inkludering ble det blant annet svart at:

Det er liksom sånn at folk snakker med deg, folk spør om du har lyst til å være med på ting hvis det er slik at det skal spilles spill eller spilles film, så blir du spurt om du vil være med på å se på film eller spille kort. Så det er alltid noen som er med på å spørre deg om ting, som passer på at alle sammen får liksom snakke og alle får på en måte gi sitt, da.

En annen ungdom sa at: «...når man kommer inn døra så hilser jo alle sammen på deg og sier sånn: "Hei". Alle sitter bare i sofaområdet og bare koser seg og ser litt sånn på TV, kanskje ser de litt på youtubevideoer og sånn. Også samme når du drar, så sier alle sammen ha det. Det er hyggelig».

De unge erfaringskonsulentene som jobbet i prosjektet så på rekruttering og inkludering av nye ungdommer som en av sine viktigste oppgaver. Som en av dem sa:

Vi hadde jo sånne oppgaver på slutten der vi ryddet opp og sånn selvfølgelig, men hovedsakelig så var det sånn at vi passet på at folk følte seg hjemme på Plassn og rekrutteringa i tillegg til det. Det var en stor del av det, spesielt i starten når vi trengte folk dit. Men vi var jo sånn, vi var nesten som deltakere bare at vi hadde også den delen med at vi måtte passe på at alle sammen hadde det bra og at alle sammen var med i samtalen og har noe å gjøre. At de ikke blir sittende alene uten å ha noen å snakke med og sosialisere seg med.

De ansatte i teamet har hatt kjennskap til at det noen ganger har vært konflikter og uenigheter mellom ungdommene. I slike situasjoner har de vektlagt å ha en nøytral og objektiv rolle. De har gitt uttrykk for at alle er like velkomne på Plassn uansett om det er uenigheter dem imellom. Det har blitt sett på det som viktig at ungdommene lærer seg å omgås tross uenigheter, samt å bidra med kommunikasjonsverktøy som kan ha en forsonende virkning i en konflikt.

Ungdommene som har blitt intervjuet i forbindelse med denne evalueringen mener selv at det har vært lite konflikter og uenigheter på Plassn, noe som kommer fram gjennom dette sitatet:

Også vil jeg si at det har nesten ikke vært noe sånn, noen som liksom har klikka eller no. Det har bare vært veldig trygt hele tiden. Så du føler liksom ikke noe behov for å bli sånn skikkelig sånn som det har vært på andre klubber da, sånn at folk har begynt å slåss og at...det har aldri vært noe sånt på Plassn.

Ut ifra de ansattes observasjoner og tilbakemeldingene fra ungdommene mener vi at vi har klart å nå målsettingen med å skape et tilbud der de unge bare kan være seg selv i fellesskap med andre, uten at det skal stilles krav til at de må prestere noe. Det kommer tydelig fram gjennom intervjuene med ungdommene at Plassn har vært et sted der det har vært godt å være, et sted der de føler seg inkludert, og et sted der de bare kan være seg selv.

4. Skape et tilbud som kan være med på å utjevne sosial ulikhet.

I søknaden om midler skrev vi at vi skulle gjøre følgende under punktet for beskrivelse av gjennomføring:

«Dette vil være et gratis tilbud som vil være åpent for alle som opplever at de har behov for å delta på det. Det vil være åpent for alle på tvers av bydeler og kommuner. Det er inngått en avtale med Matsentralen i Trondheim, som deler ut overskuddsmat. Ungdommene som deltar i utviklingen av dette prosjektet understreker betydningen av gratis måltider. En ting er at det ikke er alle som har mat hjemme, men vel så viktig er betydningen av det sosiale ved å møtes til felles måltider».

Plassn har hatt åpent for ungdommer på tvers av bydeler og kommuner. Dette er nærmere beskrevet tidligere i rapporten. Det har vært lagt vekt på å skape et inkluderende fellesskap der alle skulle imøtekommes uansett bakgrunn. For å fremme dette har mattilbudet som har vært på Plassn blitt tilrettelagt for de som har allergier, er vegetarianere eller tilhører en religion der man ikke spiser enkelte typer kjøtt. Tilbudet om matservering og arrangementer i regi av Plassn har vært gratis, dermed kunne alle delta på lik linje uansett sosioøkonomisk status. Det har også blitt hentet mat fra matsentralen som har vært tilgjengelig for ungdommene. Flere av ungdommene som bodde på hybel hadde stor nytte av dette. Enkelte ungdommer tok også med seg mat hjem til resten av familien som slet økonomisk. Både de ansatte og ungdommene som har benyttet seg av stedet påpeker at serveringen av mat har vært av stor betydning og bidratt til en god stemning på stedet. De dagene det ble servert mat eller vafler var de dagene der det var flest ungdommer innom.

En av ungdommene svare følgende på spørsmål om hva Plassn har betydd, og trakk da særlig fram betydningen av gratis mat og tilbud om deltakelse på aktiviteter:

Det har betydd ganske mye for meg, fordi vi har, jeg har fått ganske mange gode venner og når de tilbyr mat, da er det greit for de som bor alene, sånn som meg, jeg bor jo i egen leilighet. Det at det er mat tirsdag, onsdag og torsdag, det er ganske greit for da sparer du penger og du får tilbringe tiden din med flere folk. Så du får jo bestemme maten selv også. Det er jo det jeg synes er greit, det betyr jo ganske mye for meg, det gjør det jo. Av de klubbene som jeg har følt meg mest velkommen i, det er jo Plassn. Også var det det at det siste søndagen i måneden var aktiviteter hvor vi enten dro på kino eller laser x eller Go card eller noen sånt, det er jo det.

Utarbeidelsen av logoen til Plassn var noe som ble gjort i fellesskap. Det har hele tiden vært viktig å signalisere at Plassn er like mye «din plass som min plass». Logoen viser en sol med stråler i regnbuefarger. Ungdommenes tanker bak dette var at strålene representerer mangfoldet, at alle på Plassn er unike og ulike, samtidig som de er en del av et stort fellesskap.

En av ungdommene sa at: «Det er ingen som dømmer andre der eller ser ned på noen, eller flirer av noen... altså, alle respekterer alle på Plassn, føler jeg. Altså, det er ingen sin plass mer enn andres sin plass. Det føler jeg at ansatte har vært veldig opptatt av å nevne. De har vært veldig flinke på det med inkludering!»

Ut ifra de ansattes observasjoner og tilbakemeldingene fra ungdommene mener vi at vi har klart å nå målsettingen med å skape et tilbud som har vært med på å utjevne sosial ulikhet.

5. Skape et tilbud der de unge får tilbud om individuelle støttesamtaler med ansatte dersom de har behov for det.

I søknaden om midler skrev vi at vi skulle gjøre følgende under punktet for beskrivelse av gjennomføring:

«Det vil bli ansatt personer både med formalkompetanse og erfaringskompetanse på feltet».

Det ble ansatt personer både med Helse/ sosialfaglig bakgrunn, kulturfaglig bakgrunn og personer med egenerfaring.

Ungdommene som benyttet seg av Plassn har hatt et åpent tilbud om individuelle støttesamtaler med ansatte dersom de har hatt ønske eller behov for det. Ansatte, og da særlig prosjektleder som også hadde sosialfaglig bakgrunn, hadde jevnlig samtaler med flere av ungdommene i løpet av prosjektperioden. Men også andre ansatte, de unge erfaringskonsulentene, og vikarer har hatt samtaler. Enkelte ganger oppsøkte ungdommene selv de ansatte for å snakke, mens andre ganger ble det observert at det var behov for oppfølging og de ansatte tilbød da det. Gjennom intervjuer med ungdommene kom det fram at dette stort sett ble sett på som veldig positivt, men noen påpekte at de hadde hørt at enkelte andre ungdommer som ikke ble intervjuet i denne evalueringen, opplevde at de ansatte på Plassn var for påtrengende når det kom til å tilby samtale. Blant de som ble intervjuet i denne evalueringen ble dette riktignok ikke sett på som noe problem. Som en ungdom sa: «Jeg har ikke nødvendigvis spurt om å få en samtale, men det er egentlig bare, jeg liker å sitte aleine egentlig, så jeg kom hit egentlig bare for å være borte fra hjemme. Også kom de bare bort og begynte å snakke med meg. Ja, så det er bare et pluss det, de samtalenene».

Det har vært varierende problematikk og alvorlighetsgrad i grad i samtalenene. Enkelte har hatt behov for jevnlig oppfølging, mens andre har hatt behov for mer overfladisk kontakt. Noen av ungdommene har hatt et større behov for voksenkontakt og samtale enn andre. Erfaringene teamet har gjort seg er at mange har åpnet seg rundt vanskeligheter hjemme og andre hverdagslige utfordringer. Betydningen av å møte faste ansatte man kan snakke med ser ut til å ha vært stor for flere av ungdommene. Som en av dem sa:

Det som er så greit med å ha en fast å snakke med, det er jo det at hvis du kommer en dag og har det dårlig med deg selv, så har du en person som vet hvordan du har det. Som vet at: oi, her er det noe. Kanskje han eller hun vil snakke om det? [...] Vi har snakket ganske mye sammen om ting som har skjedd i livet mitt.

På Plassn har det også vært ansatt unge erfaringskonsulenter. Dette er noe ungdommene som har benyttet seg av stedet har sett på som positivt. Som en av dem sa:

Jeg tenker det er fint å ha noen ungdommer der, eller sånn yngre folk, fordi det kanskje er lettere for folk å snakke med dem og spørre hvis de trenger noe, eller gi dem tips og råd til hvordan Plassn kan bli bedre og sånt. Det blir kanskje lettere med samtaler, for det er lettere å forstå hverandre.

En annen ungdom påpekte at det har vært fint at det både har vært ungdommer og voksne som har jobbet der: «Det er mange ganger mye enklere å snakke med noen som er rundt samme alder enn noen som er en del år eldre igjen, som er voksne. Så det er jo greit å ha litt begge deler slik at det blir litt balanse». I kontakten med ungdommene har det også vært viktig å henvise til andre instanser de kan oppsøke for å få hjelp og støtte.

De unge erfaringskonsulentene som har jobbet i prosjektet erfarte også at flere av ungdommene som benyttet seg av stedet åpnet seg opp for dem.

Ut ifra de ansattes observasjoner og tilbakemeldingene fra ungdommene mener vi at vi har klart å nå målsettingen med å skape et tilbud der de unge får tilbud om individuelle støttesamtaler med ansatte dersom de har behov for det.

6. Skape et tilbud som bidrar til at ungdommene som har behov og ønske om det på sikt vil ta del i ordinære aktivitetstilbud, deltakelse i frivillige organisasjoner eller lignende.

I søknaden om midler skrev vi at vi skulle gjøre følgende under punktet for beskrivelse av gjennomføring:

«Personer som er ansvarlige for andre tilbud og tiltak vil komme og informere om disse tiltakene. Det samme vil for eksempel brukerorganisasjoner kunne gjøre».

De ansatte har oppfordret, og i enkelte tilfeller også utfordret ungdommene til å prøve ut forskjellige aktiviteter i regi av Plassn eller til å begynne på en aktivitet de ikke hadde deltatt på tidligere. Flere av ungdommene gjorde dette. Dette førte til at enkelte etter hvert besøkte Plassn mindre fordi de begynte på en fast aktivitet eller fikk seg jobb. Ansatte ved Plassn fremsnakket frivillig arbeid da flere var tilknyttet frivillige organisasjoner. Viktigheten av å bidra i frivillighet og verdien som ligger i å legge inn en innsats uten å få lønn i form av penger, var tema for samtaler i felleskap. I søknadsteksten andre personer ville komme og informere om ulike tilbud. Vi valgte heller å selv arrangere turer til andre møteplasser, slik at ungdommene ble introdusert til andre alternativer enn Plassn de kunne benytte seg av på fritiden. Steder som ble besøkt var blant annet Fellesverket, som har blitt nærmere beskrevet tidligere i rapporten og Kultursenteret Isak. På Isak var ungdommene med på nattrokkarrangement og fikk omvisning med presentasjon av ulike mulige aktiviteter man kan drive med der. Dette var noe flere av ungdommene satt pris på. En av dem sa at: «På

Isak, der kunne jeg gjerne dratt mer, fordi det er veldig stort med konserter og musikk, noe som jeg er veldig interessert i».

Flere av ungdommene ble tilbudt gatemeklingskurs i regi av Fellesverket. Det at de fikk dette tilbudet gjennom Plassn ble også sett på som positivt. Som en av ungdommene sa:

Det er veldig greit å få tilbud om kurs sånn at du kan bli bedre på noe. Jeg er jo ganske sosial og kan prate ganske mye og vet hvordan man kan håndtere ulike situasjoner, fordi jeg er ganske sosial. [...] Det er ganske greit å få tilbud om ting. Hvis du har null peiling og ikke er noe sosial i det hele tatt og ikke klarer å håndtere situasjoner, og blir tilbudt dette her [gatemeklingskurs] av Plassn, så møter du opp, så lærer du det liksom...

Ut ifra de ansattes observasjoner og tilbakemeldingene fra ungdommene mener vi at vi har klart å nå målsettingen med å skape et tilbud som bidrar til at ungdommene som har behov for det på sikt vil ta del i ordinære aktivitetstilbud, deltakelse i frivillige organisasjoner eller lignende.

7. Bidra til at ungdommene opplever økt mestringsfølelse, empowerment og tro på egne ressurser.

I søknaden om midler skrev vi at vi skulle gjøre følgende under punktet for beskrivelse av gjennomføring:

«Ungdommene vil gjennom deltakelse på ulike aktiviteter få muligheten til å prøve ut forskjellige ting og utforske hva de selv liker å holde på med. De ansatte vil få opplæring og veiledning innenfor recovery og empowermenttettet arbeid».

Det ble ikke gjennomført noen egen opplæring innenfor recovery eller empowermenttettet arbeid, men de ansatte fikk veiledning ved behov. De ansatte på Plassn har hatt et stort fokus på å anerkjenne ungdommenes ressurser. Både i enkeltsamtaler og i gruppe har fokuset vært oppmuntrende og støttende. Erfaringene de ansatte har gjort seg er at deltakelse på ulike aktiviteter i felleskap med andre, bidro til at enkelte av ungdommene opplevde mestringsfølelse, noe som igjen var med på å styrke selvtilliten deres. Flere av ungdommene fortalte at de opplevde mestring bare ved å klare å møte opp på Plassn.

Ungdommene som ble intervjuet trakk også fram at de mente at flere opplevde mestring gjennom deltakelse på de ulike aktivitetene, noe som illustreres gjennom følgende sitat:

Det mange som har produsert sånn musikk på data. Det synes de var veldig gøy, også fikk de til sånne kule bra låter med bra bass og sånn, og da ble de skikkelig glad og ville holde på med det kjempe lenge. Så jeg vil si at Plassn har bidratt til økt

mestringsfølelse for mange. For noen gjennom aktiviteter og for andre gjennom samtaler, så det er litt sånn variert. Også har vi hatt kunst også, og der har vi hatt mange som har vært veldig flinke og som sikkert har ført til litt mestringsfølelse.

Bilde: Ungdommene opplever mestring gjennom aktiviteter på kunstrommet. Foto: Åsa Norlén

En annen ungdom fortalte at:

Det er mange som holder på med musikk og sånt. De hadde kanskje ikke så veldig mye peiling på hvordan man lager musikk, så får de hjelp av de ansatte, så får de liksom litt selvtillit da. “Oi, her er det noe, nå klarte jeg, nå gjorde jeg noe ganske bra, kanskje jeg skal begynne å gjøre det her med”. Det blir gjerne sånn. På starten til meg, så var jeg helt elendig. Viste ikke hvordan anlegget fungerte, men etter hvert så fikk jeg mer og mer lyst til å lage musikk og, ja...

Ut ifra de ansattes observasjoner og tilbakemeldingene fra ungdommene mener vi at vi har klart å nå målsettingen med å bidra til at ungdommene opplever økt mestringsfølelse, empowerment og tro på egne ressurser.

Avsluttende betraktninger og refleksjoner

Det faktum at bemanningen ble omprioritert i deler av prosjektperioden medførte redusert kapasitet til administrative oppgaver, utvikling av brukerundersøkelser osv. Vi tenker likevel at det var viktig at prosjektleder prioriterte miljøarbeid i så stor grad som det ble gjort. Ungdommene som benyttet seg av Plassn opplevde ikke at det var mangel på ansatte, men de ansatte selv rapporterer at det har vært noe problematisk. Dette var også opplevelsen til de unge erfaringskonsulentene. I etterpåklokskapens lys ser vi at vi i større grad burde ha prioritert å få inn en ekstra ansatt, da dette kunne frigjort noe av prosjektleders arbeid i miljøet slik at hun fikk mer tid til andre oppgaver. Oppstart og implementering av nye tilbud er både tid- og ressurskrevende og en 50 % stilling som prosjektleder i et prosjekt som dette er i så måte lite. Hadde det vært mer ressurser i prosjektet kunne vi ha jobbet enda mer med nettverksbygging og etablering av nye samarbeidsrelasjoner.

Det har til tider også vært noe dårlig kommunikasjon preget av misforståelser mellom administrasjonen i KBT og de ansatte på Plassn. Dette førte blant annet til at Plassn ikke fikk en egen telefon som kunne brukes i forbindelse med konto for sosiale medier o.l. Det var også en del annet utstyr, spill og liknende som ungdommene på Plassn egentlig skulle hatt, men som aldri kom. Dette skapte, naturlig nok, frustrasjon blant de ansatte og da særlig de unge erfaringskonsulentene. Vi ser at vi i større grad burde ha sikret jevnlige møter med administrasjonen i KBT og de ansatte på Plassn, slik at misforståelser ikke oppstår og at administrasjonen i KBT fikk et reelt innblikk i hvordan prosjektet utartet seg.

Til tross for noe frustrasjon, og at enkelte ting ikke gikk helt etter planen, mener vi riktignok at vi fikk til mye innenfor de rammene vi hadde og står inne for de valgene vi har gjort når det kommer til prioriteringer i prosjektet. Vi vil i det følgende se på hva vi anser som det viktigste for at et tilbud som Plassn skal fungere etter hensikten, samt hva vi ser vi kunne ha gjort annerledes.

Suksesskriterier

For at det tilbud som Plassn skal fungere er det viktig at fokuset på inkludering hele tiden blir holdt oppe. Ungdommene som ble intervjuet i denne evalueringen fortalte alle at dette hadde stor betydning, og at dette var noe som var med på å skille Plassn fra andre type klubber. Dette ble også bekreftet fra de unge erfaringskonsulentene, der en av dem sa at:

Jeg ser at på andre klubber, de som er litt større, der kan man ha vanskeligheter med å komme på et sånt skikkelig personlig nivå da. Jeg føler at de [ungdommene som benyttet seg av Plassn], var veldig glade for at vi gjorde det, og det så ut som at de syntes det var koselig at de ble hilst på hver gang de kom inn.

En av ungdommene som ble intervjuet fortalte at:

Jeg velger Plassn framfor andre fritidstilbud fordi de som jobber der tar seg veldig god tid til å snakke med deltakerne. Jeg føler meg veldig trygg der. [...] Også tar de hensyn til allergier og sånn, kulturer og sånt. Det er veldig åpent for alle. Også er det gratis mat. Det hjelper jo også litt for å få inn folk. De har også mange aktiviteter. De har jo musikkrom, du kan produsere musikk, du kan spille musikk. Det er forskjellige instrumenter. De har TV, de har masse brettspill. Også drar vi ut på søndager og det er gratis.

Betydningen at mattilbudet som Plassn hadde kan ikke understrekes nok. Det var omfattende, men samlende og derfor veldig viktig. Dersom man skal ha et mattilbud som tar hensyn til alle, må det være tilstrekkelig kunnskap om mat, allergier og intoleranser. Mat og måltider legger til rette for inkludering, og for å kunne tilby dette er det en fordel å ha utstyr til at det skal kunne være gjennomførbart å lage mat til 10 - 25 personer basert på ønsker og preferanser.

Alt dette er ting vi kan se på som suksessfaktorer for at et sted som Plassn skal fungere optimalt ut fra ungdommenes tilbakemeldinger. Betydningen av at det var ansatt ungdommer ble også trykket fram i intervjuene. Som det ble sagt: «Det er ikke bare voksne som jobber der, men også ungdommer. Det gjør det litt mer sånn chill og andre ungdommer føler seg kanskje litt kulere når de snakker med ungdommer i stedet for voksne, liksom»

Noe av det som skilte Plassn fra andre type fritidsklubber var også at det var et mye roligere sted enn hva ungdommene var vant til fra tidligere. De trakk også fram at lokalene var mindre og koseligere enn på andre steder. Som en av ungdommene sa: «Det er veldig rolig i forhold til andre klubber. Du får plass og rom til å sette deg ned å puste og ta det litt med ro». En annen ungdom fulgte opp dette ved å si: «Det kan jo være veldig greit for noen når du trenger et trygt sted for å bli kjent med nye. [...] Også er det viktig at man har noen sånne egne rom som det går an å gå inn på for å ta seg en pause, en sofa man kan slappe av i og sånt».

Bilde: De unge erfaringskonsulentene har trukket seg tilbake, lagt seg tilrette og slapper av på bandrommet.
Foto: Åsa Norlén

Forbedringspotensialer og ønsker fra ungdommene

Av ulike grunner ble det ikke benyttet like mye sosiale medier som planlagt. Markedsføring av stedet er noe som kunne ha blitt jobbet mer med, og det ville muligens ha ført til at enda flere ungdommer som var i behov for et sted som Plassn kom dit.

Flere av ungdommene som ble intervjuet mente også at det med fordel kunne ha blitt arrangert litt mer planlagt opplegg og strukturerte aktiviteter i regi av de ansatte på Plassn. Som en av ungdommene sa:

...hvis det hadde vært litt mer opplegg, som for eksempel, det ble jo snakk om at man skulle gjøre noe med tægging eller bandrommet, det var på enkelte dager, med det ble aldri gjort. Hvis det kunne vært litt mer sånn at for eksempel denne onsdagen her så skal vi for eksempel holde på med kunst da, eller noe sånt. Det var bare et forslag, men sånn at hvis det hadde vært litt mer, sånn... Det er jo veldig koselig å komme hit og være her, men hvis det hadde vært litt mer opplegg for meg som person, så hadde det vært hakket bedre.

Flere av ungdommene som ble intervjuet hadde også et ønske om at stedet kunne holde åpent lengre enn til kl. 21.00 og at det ikke kun var én søndag i måneden der det ble arrangert aktiviteter.

Råd til andre som vil iverksette liknende tilbud

1. Ha fokus på medvirkning fra første stund og involver målgruppa for tilbudet allerede i planleggingsfasen.
2. Ansett personer både med egenerfaring og med fagkompetanse innen miljøterapi.
3. Sikre samarbeid med andre instanser.
4. Vektlegg å skape en felles kultur og ha klare rammebetingelser og regler for hva som er tillatt og hva som ikke er tillatt.
5. Hold fokuset på inkludering oppe hele veien.
6. Ha tilgjengelig og tydelige voksenpersoner til stede i miljøet.
7. Tilby gratis mat og aktiviteter.